

“Een lege stoel vol betekenis”

Speech burgemeester Blanksma

Dodenherdenking 2018 – 4 mei 2018

Hortensiapark Helmond

Een verwoeste lege stad, een uitgestorven straat.
Een verlaten huis, een lege stoel.

Dames en heren, jongens en meisjes. Fijn dat we hier, vandaag, met zovelen zijn.
Het is 4 mei, iets voor achten. De Nationale Herdenking. Hier in het Hortensiapark in Helmond staat een lege stoel. Een stoel, als spiegel van de geschiedenis. Als symbool voor hen die streken voor onze vrijheid. Als symbool voor degenen die er niet meer zijn.

Wereldwijd zien we lege stoelen. Vroeger en nu. Want het vechten voor de eigen vrijheid is van alle tijd. We zien het in Syrië, Noord-Korea, Afrika. Overal mensen, strijdend voor de vrijheid. Die verantwoordelijkheid nemen voor de toekomst van hun land en volk.

Ook in Helmond. Ben van Dorst was zo iemand. Reservecommandant van de transportcolonne, Vrijwillig bij het Rode Kruis. Uit volle overtuiging lid van het verzet. Maar ook echtgenoot en vader. Hij zorgde voor een geheime telefoondienst, waarmee een hoofdaanval op Helmond werd voorkomen. Een verzetsheld, absoluut. Alleen was er voor deze held weinig roem. Op 23 september 1944 schoot de bezetter hem dood. Ben werd 37 jaar.

Het besef van verantwoordelijkheid voor de ander. Je leven geven voor de toekomst van anderen. Zou u het doen? Wij kunnen ons er nauwelijks in verplaatsen. Wat we wel weten: het vergt moed. Juist vanwege die moed moeten de verhalen levend blijven. En juist vanwege die verhalen moeten we blijven herdenken. Zoals vanavond tijdens de Nationale Herdenking.

We staan stil bij de helden uit het verzet. En bij de mensen die nooit een eerlijke kans kregen. Niet eens de kans hadden zich te verzetten. Puur door wie ze waren. Zoals de Sinti familie Hanstein uit Helmond. Hollandse SS'ers stonden voor hun deur. 19 mei 1944: hen wachtte enkel het transport naar Auschwitz. Mensen met een andere achtergrond. Vader, moeder en kinderen vermoord om wie zij waren. Verzetten had geen zin.

“Een lege stoel vol betekenis”

Speech burgemeester Blanksma

Dodenherdenking 2018 – 4 mei 2018

Hortensiapark Helmond

De lege stoel creëert herinneringen. En vragen.

Wat doet u wanneer er een beroep op u wordt gedaan? Kiest u een kant?

Ook wanneer uw toekomst onzeker is? Zou u strijden, vechten?

Bereid zijn te sneuvelen voor de vrijheid van een ander?

Vanavond zijn we met elkaar hier. U droomt, u wenst en verlangt. Net als zij.

Net als de mensen 74 jaar geleden. Net als Ben van Dorst.

De lege stoel refereert aan het verleden. Maar de stoel biedt ook perspectief, als symbool voor iemand die we verwachten. Als teken van hoop, uitziend naar iets nieuws.

Want de strijd om vrijheid keert telkens terug.

Laat, vanuit dat besef, Helmond een stad blijven met bewust een plaatsje vrij.

Voor de vreemdeling, de vluchteling. Voor mensen die nu strijden of vluchten.

In hun eigen land niet mogen zijn wie ze zijn. Een stad met verantwoordelijkheid voor de ander.

Want, vrijheid zet niemand buiten spel.

Ben van Dorst en alle andere slachtoffers gingen ons daarin voor.

Hun leven vol moed, was oneerlijk kort. En daarom komen wij ieder jaar samen. Als eerbetoon aan hen.

Hun lege plek wordt nooit meer gevuld, maar wij blijven herinneren. En blijven ons verzetten,

Omdat de geschiedenis zich niet herhaald. Want vechten voor vrijheid, is van alle tijd.